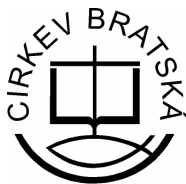

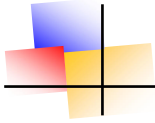

Zborové listy

Z obsahu:

- Slovo na tento mesiac
- Výlet rodín
- Letné tábory
- Z biblickej hodiny v júni
- Cyril a Metod
- Kúkoľ okolo nás
- Homosexualita

Slovo na tento mesiac

Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.

Mt 5,8

Žijeme vo svete, ktorému tak veľmi záleží na vonkajšom vzhľade človeka ako aj vecí. Koľko úsilia a námahy sa vynakladá, aby boli oslovené zmysly človeka. Iste nie sme proti pekným veciam, ale ak ony dostanú prvé miesto v našom živote, tak sme, najmä ak ide o život kresťana, v nebezpečenstve povrchnosti a pokrytectva. Tak sa ľahko stáva, že chceme uspokojiť len svoje duševné potreby a tie duchovné ostanú bokom. Áno, sme neustále v pokušení pozerať a hodnotiť to, čo máme pred očami a nevidíme duchovné pozadie človeka.

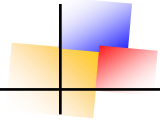
Pán Ježiš nás vedie k tomu podstatnému - k srdcu človeka.

Blahoslavení sú čistého srdca, lebo im je dané uzdravenie z duchovnej slepoty, teda vidieť Boha, ktorý zjavil svoju lásku v Pánovi Ježišovi Kristovi. Tu nejde o tú vonkajšiu náboženskú čistotu, ako ju pestovali a budovali farizeji a zákonníci v dobe Ježiša Krista. Takúto „čistotu“ Ježiš zamietá tvrdými, ale pravdivými slovami. Odhaľuje tak ich falošnú istotu ospravedľňovania sa pred Bohom.

V celej Ježišovej kázni na hore vnútorné a mravné hodnoty ostro kontrastujú s tými vonkajšími, obradnými a telesnými. V čiste srdca ide predovšetkým o vzťah k Bohu a zároveň k ľuďom. Nejde tu o nejakú našu nevinnosť, ale o duchovnú harmóniu s Bohom. K tejto dochádzame len z Božej milosti na základe zástupnej obeti Ježiša Krista, lebo my sami zo seba sme ľuďmi nečistého srdca, poškodeného hriechom.

To nové srdce tvorí Boh v Kristovi a jeho Duch. Preto Dávid volá vo svojom hriešnom stave: „Stvor mi čisté srdce, ó, Bože, a obnov priameho ducha v mojom vnútri!“ (Ž 51.12) To všetko sa rodí pod pravdivým svetlom Božieho slova, ktoré nás súdi a vedie k pokániu. Len vtedy, ak zostaneme podriadení Božiemu slovu, môžeme viesť zápas viery o čistotu srdca, aby sme duchovne neoslepli. Prajem nám Božiu milosť, aby sme nadobúdali charakter učeníkov Pána Ježiša Krista v darovanom čase nášho života.

Váš brat kazateľ

Výlet rodín

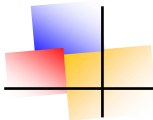
Rodinný výlet CB, na ktorom sme boli minulý mesiac, bol pri Bardejove v Mníchovskom Potoku. Boli sme tam od piatku do nedele a bývali sme v rekreačnom zariadení Kamarát.

V piatok po pricestovaní sme začali obedom, po ktorom sme sa pomaly ubytovali. Po krátkom zoznámení s priestormi a okolím sme mali večeru. Po večeri sme sa stretli v spoločenskej miestnosti, v ktorej sme začali spoločný program.

Program sa rozdelil osobitne pre deti a dospelých. Rodičia preberali vraj „Päť jazykov lásky“ a my deti sme mali veľa rôznych tém, no najviac sa mi páčil príbeh o Pánovi Ježišovi na rozbúrenom mori. Také búrky zažívam aj ja, bola som rada, že som počula, ako Pán Ježiš vie upokojiť aj v mojom srdci každú búrku. Len mu musím stále dôverovať.

V sobotu sme vyrazili na výlet do Bardejova. Boli sme si pozrieť radnicu, urobila som tam asi 70 fotiek. Potom sme išli do baziliky, tí zdatnejší sa pustili na výstup na vežu. Z nej bolo vidieť celý Bardejov a že vraj za pekného počasia je

vidieť aj Tatry. Ja som všetkým zdola kývala, pretože som nevládala tam vystúpiť.

Po krátkom občerstvení sme sa pustili do Bardejovských kúpeľov, kde sme navštívili pekný skanzen. Ja som už v ňom bola, takže namiesto pozerania skanzenu som strážila s Danielkou malú Ellku a Andrejka, bolo to zaujímavejšie.

Keď sme sa vrátili, navečerali sme sa. Po večernom programe sme pripravovali táborák, opekali sme si, rozprávali sme sa. V nedeľu síce pršalo, no Hanka vymyslela zaujímavé hry pre deti a dospelých.

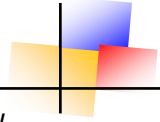
Po obede sme pomaly začali s balením. Tento rodinný výlet sa mi veľmi páčil, už teraz sa teším na ďalší výlet.

Radka Straková

Letný biblický tábor pre všetky generácie vo Vitkovciach

termín:	7. - 12. augusta 2011
cieľová skupina:	0 – 199 rokov
cieľ:	prehĺbenie poznania Božej vôle pre naše životy a jej aplikácia v životoch
	evanjelizácia
biblická téma:	Jozef
ďalšie aktivity:	prednášky na aktuálne témy pre mladých ľudí
	hry a ručné práce pre deti a dorast
	osobné rozhovory

Program začne vždy popoludní hrami, piesňami a prácou v skupinách (deti, dorast, mládež, dospelí). Zakončí ho spoločné večerné zhromaždenie pre všetkých, ktorého súčasťou budú piesne, svedectvá, kázeň a biblický príbeh. Pre mládež sú navyše plánované večerné stretnutia po zhromaždení.

Sme veľmi radi, že sa tento „sen“ stáva skutočnosťou.

Na začiatku to bol iba nápad a túžba viac poslúžiť ľuďom, ktorí nemajú možnosť chodiť do zhromaždení, besiedok a na mládeže tak ako my a predsa túžia a potrebujú poznať Pána Ježiša (a On nám ich celkom zjavne zveril), túžba poskytnúť im akési intenzívne vyučovanie z Božieho Slova, ktoré im nedokážeme dať počas roka. Ale ako to zvládnuť? Kto to urobí? Pôjde Pán Ježiš pred nami?

A potom sa to nevysvetliteľne rozbehlo. Ktosi sa o tejto túžbe zmienil pred Petrom Prištiakom, v ktorého srdci práve rástla tá istá túžba, a ten mi zavolať. Vtedy som si už bola istá: máme do toho ísť, Pán Ježiš pôjde pred nami. A tak sme sa do toho pustili...

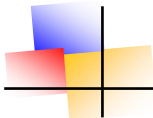
Chceme vás poprosiť o modlitby. O konkrétnych modlitebných námetoch budeme záujemcov radi informovať osobne.

Ak sa niekto z vás cíti volaný k tomu, aby akokoľvek prispel, môže sa obrátiť na br. kaz. Halžu alebo Bobu Havrilovú.

č. účtu pre finančné príspevky: Cirkev bratská v SR, č. ú. 37733152/0200, VS 0382011, pozn.: Vitkovce
Financie budú použité na prenájom miestnosti na spoločné zhromaždenia, elektrinu, cestovné, pracovné materiály, spevníky, pomôcky.... a pod.

Ďakujeme a prajeme vám požehnané prázdniny!

B. Havrilová

Letný kresťanský tábor pre dievčatá a chlapcov

Myšlienka tábora vznikla po Legoprojekte vo februári, keď sme premýšľali ako nadviazať ďalšie kontakty s deťmi, ktorí sa tejto akcie zúčastnili. Naším hlavným zámerom je priblížiť evanjelium formou príbehov všetkým deťom. Zároveň by sme však chceli pripraviť aj zaujímavý program s indiánskou tematikou a nevšednými hrami. Tábor sa bude konať v OPÁL kempe, táborisku patriacemu zboru Cirkvi bratskej v Hermanovciach, ktorý je od modlitebne vzdialený asi 150 metrov a bude sa konať v termíne 16. - 21. 8. Deti sa môžu prihlásiť zaslaním alebo dorúčením návratky, ktorú je možné stiahnuť si zo stránky www.cbke.sk.

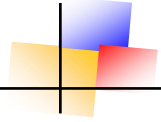
Veríme, že nám Pán Boh spoločný čas požehná a tešíme sa na všetky deti. Prosíme o modlitby.

Daniel Klein

Rada

Neboj sa, malé stádočko! Lebo sa zalúbilo vášmu Otcovi dať vám kráľovstvo!

L 12,32

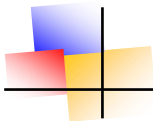
Požehnanie nového života

V rámci nedeľného zhromaždenia 29.5. 2011 sme mali milú udalosť. Jankovi a Anke Havrilovým sa narodilo v poradí druhé dieťa – Danielko a práve v tento deň brat kazateľ vykonal jeho požehnanie a zveril ho do Božej ochrany.

Z biblickej hodiny v júni

V nepretržite nepokojnej oblasti okolo Jeruzalema sa nedávno obrátil americký novinár na popredného rabína s otázkou, prečo sa nedá konečne pomeriť s odvekými nepriateľmi, aby zavládol v oblasti mier, a dohodnúť si korektné podmienky spolunažívania. Nebudeme tu citovať dlhý rozhovor a vymenúvanie príčin tak, ako ich videl nemenovaný rabín.

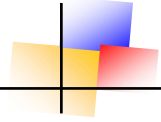
Jednou z popredných príčin bolo aj starozákonné „oko za oko a zub za zub“ a teda neochota zabúdať na spôsobené krivdy, ale pomstiť sa podľa svojich možností.

My sme na jednej z posledných júnových biblických zhromaždení preberali 1 List apoštola Petra, 2. kapitolu, jej záverečnú časť. Apoštol Peter v nej pripomína ponaučenia o zdržiavaní sa telesných žiadostí a poddanosti vrchnosti, lebo to je vôľa Božia. Hovorí sa tu aj o Jeho milosti trpezlivého znášania nespravodlivosti, o slobode bez zásterky zlosti a nespokojnosti.

Sestra Janka Kleinová nám v diskusii položila zdanlivo rozpornú otázku a žiadala o radu v prípade, keď je niekto napríklad v zamestnaní neprávom osočovaný a obvinený zo zlých vecí, ktoré nespôsobil. Ako sa má a či vôbec sa má brániť, keď platí aj prikázanie o údere na jedno líce a nastavení druhého líca. Záver brata kazateľa bol poučný a pripomenutia hodný, lebo to je asi jedna z najčastejších epizód, ktoré nás stretávajú nielen v zamestnaní a na verejnosti, ale často aj v rodinách. A to je záver 2. kapitoly, 23. verš „*ktorý (Ježiš Kristus), keď mu zlorečili, on nezlorečil, keď trpel nehrozil, ale porúčal tomu, ktorý spravodlivo súdi*“. Nuž málokto by z nás dokázal pred hrdelným súdom, akému bol pred Pilátom vystavený náš Spasiteľ, takto reagovať. To však neznamená, že za každých okolností, menej či viac dôležitých, nemáme hovoriť a hájiť pravdu, v slobode myslenia a konania, ale konečné riešenie a odplatu máme ponechať na Najvyššieho.

Takže žiaden rozpor v Písme, ani v Jeho nariadeniach. Kiež by sme to vždy v živote vedeli korigovať v rovnováhe a k prospechu nielen vzťahov, ale aj našej duše. Kiež by aj tí, ktorým bola z Božej milosti (hoci si to mnohí ani nepripúšťajú) zverená správa verejných vecí a politická moc, mohli vziať do svojho vienka a robili spravodlivé rozhodnutia v plnej slobode, s rešpektom, ale bez ambície svetskej odplaty. Teda aj v Izraeli.

D. Klincková

Prošba

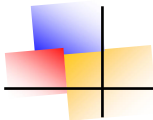
Drž moje kroky na svojich cestách, aby sa neuchýlili moje nohy.

Žalm 17,5

Cyriľ a Metod

V prvých júlových dňoch si bude naša verejnosť pripomínať nielen presne datovanú mučenícku smrť Majstra Jána Husa na kostnickej hranici z roku 1415, veľkého reformátora cirkvi a dnes už symbolického bojovníka za pravdivosť Božieho slova, ale aj príchod vierozvestcov, kresťanov Cyrila a Metoda. Ich datovanie je presné, čo sa týka roku príchodu, ale detailnejšie určenie dní nie je ani podstatné. Všetci sme sa o nich učili a iste aj veľa počuli o ich pôsobení v rannom stredoveku na našom území. Pri tejto príležitosti by bolo dobré si uvedomiť, že Božie Slovo, preklad Svätého písma do spisovnej podoby reči národov bol dôležitým medzníkom aj pre iné územia a aj veľké národy na území Európy. Z potreby prekladu Biblie z latinčiny, gréčtiny a hebrejčiny vznikla kodifikovaná podoba francúzštiny, angličtiny, nemčiny, češtiny, ruštiny, poľštiny, maďarčiny a iných.

Cyriľ a Metod boli skutoční kresťanskí misionári a ľudia z mäsa a kostí. Čelili mnohým tlakom zo strany hierarchie Východofranskej ríše a hlavne salzburského arcibiskupa. Existovala tu obava straty ich vplyvu a nevíтали ich snahu sprístupniť Božie slovo obyvateľom Veľkej Moravy v zrozumiteľnej podobe. Môžeme sa dívať z dnešného hľadiska poreformačnej doby na niektoré čisto katolícke postoje solúnskych bratov s rezervou, ale mali by sme mať na pamäti, že doba 9. a 10. storočia ešte znamenala pohanské zvyklosti slovanského obyvateľstva. Bratia správne pochopili, že iba zrozumiteľnosť a pravdivá zvesť o Kristovi v reči ľudu môže priniesť skutočnú zmenu a pokresťančenie. Vedeli, že len budúci kňazi, ktorým sa dostane vzdelania v Písme v ich rodnom jazyku, budú nositeľmi nesekulárnej a neformálnej viery v Ježiša Krista.

Dovoľte v nasledujúcom priblížiť niektoré udalosti zo života Konštantína (neskôr Cyrila) a Metoda a zacitovať z písomného odkazu vierozvestcov.

Cesta do Ríma (867-869)

Keďže obaja bratia pochádzali z Byzantskej ríše, no Veľká Morava spadala do cirkevnej sféry Ríma (pápeža), vybrali sa roku 867 so súhlasom veľkomoravských panovníkov Rastislava (v dnešnej Morave) a Svätopluka (v Nitrianskom kniežatstve, čiže dnešnom Slovensku) do Ríma, aby získali súhlas pápeža na používanie staroslovienčiny ako liturgického jazyka.

Blatenské kniežatstvo (867)

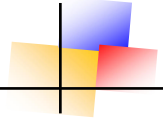
Cestou do Ríma sa v lete zastavili v Blatenskom kniežatstve kniežaťa Kocela, Pribinovho syna, a krátku dobu tam vyučovali.

Dišputa s trojjazyčníkmi (867)

Úspechom cyrilo-metodskej práce je dišputa solúnskych bratov s trojjazyčníkmi v Benátkach koncom roku 867 a obrana slovienského jazyka a bohoslužby. V tomto konflikte sa najmarkantnejšie prejavujú Konštantínove vlastnosti – bohoslovecká odbornosť, vedecké znalosti, rečnícke majstrovstvo, humanizmus a obavy o osud národa.

Pozícia jeho protivníkov je dogmatická a neoblomná: *Človeče, povedz nám, prečo si zostavil teraz Slovienom [Slovanom] písmená a učíš ich, ktoré nikto iný predtým nevynašiel, ani apoštolovia, ani rímsky pápež, ani Gregor Bohoslovec, ani Hieronym, ani Augustín. My totiž poznáme len tri jazyky, ktorými sa patrí v knihách chváliť Boha: hebrejský, grécky, latinský.*

Na tieto argumenty Filozof reaguje poetickou a precítenou rečou, v ktorej sa odráža silná osobná angažovanosť a humanistický pátos: *Či neprichádza dážd' od Boha na všetkých rovnako? A či slnko nesvieti takisto na všetkých? Či rovnako nedýchame na vzduchu všetci? To sa vy nehanbíte uznávať*

iba tri jazyky a prikazovať, aby všetky ostatné národy a kmene boli slepé a hluché? Povedzte mi, či robíte Boha bezmocným, že to nemôže dať, alebo závistlivým, že to nechce?

Misia v Ríme (867-869)

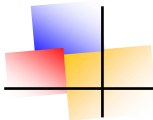
Potom, ako v dišpute bratia porazili trojjazyčníkov, smerovali do Ríma, aby pápežovi Hadriánovi II., ktorý ich prijíma, odovzdali relikvie a súčasne nechali vysvätiť svojich žiakov za kňazov a posvätiť slovienské knihy. Pápež roku 867 celú ich veľkomoravskú misiu schválil. Na Vianoce boli Konštantínom zostavené slovanské preklady časti Nového zákona a vo februári 868 v Ríme vysvätil biskup Formozus za kňazov Metoda a troch žiakov solúnskych bratov (z dnešného Slovenska pochádzajúceho Gorazda a juhoslovanov Klimenta a Nauma). V marci 868 pápež napokon povolil aj slovanský liturgický jazyk (staroslovienčinu) ako štvrtý jazyk západnej cirkvi popri latinčine, gréčtine a hebrejčine, čo neskôr žiaden pápež až do 20. storočia nezopakoval.

Obaja bratia nielenže zostavili slovanskú abecedu, písali prvé básne, spoločne preložili celé Sväté písmo, napísali množstvo komentárov a biblických pojednávanií, zaznamenali kázne a homílie o služobníkoch Božích, ale dbali aj o spoločenskú obrodu Slovienov na našom území. Zanechali cirkevný spevník a pozoruhodný občiansky zákonník Veľkej Moravy.

D. Klincková

Kúkol' okolo nás

V tom čase ešte nebolo kráľa v Izraeli; každý robil to, čo uznal za správne. Toto slovo sa ma tak dotklo, že som siahol po Matúšovom evanjeliu 13, 24-30, kde sa nachádza podobenstvo o kúkoli, ktorý rastie v pšenici. Z botanického hľadiska nejde v skutočnosti o kúkol' (*Agrostemma githago*), ale o veľmi nebezpečnú trávovú burinu, mätonoha mámvivého

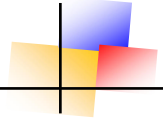

(*Lolium temulentum*), ktorá je v počiatočnom štádiu svojho rastu pšenici podobná nielen biologicky, ale predovšetkým aj vzhľadovo. Aj v dnešnej dobe spôsobuje roľníkom nemalé problémy, aspoň im predražuje pestovanie. Avšak nie je podstatné, či je to mätonoh alebo kúkoľ. Nechcem rozoberať toto podobenstvo, lebo sám Pán Ježiš vo veršoch 36-43 vysvetľuje význam tohto príkladu.

Mňa však zaujalo niečo iné. Je to otázka dobra a zla a ich významu v živote každého jedného z nás. My sa toho nezbovujeme. Tu je dobro a tu zlo. Prečo? Priznám sa, že neviem pochopiť, prečo je na svete dobrý taký kúkoľ, keď spôsobuje ťažkosti, ba až nebezpečné otravy, ak sa dostane do potravín. Je tomu tak aj pri mnohých iných druhoch a veciach, napr. muchy, komáre, povodne, zemetrasenia, vojny a iné. Načo je to dobré? Iba znepríjemňujú a zasahujú náš život. V konečnom dôsledku je to otázka o zle, jeho pôvode a zmysle v dejinách sveta a života.

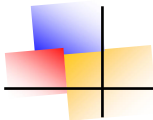

Po prevrate v 1989 sme mnohí nevedeli pochopiť, že sloboda nie je len pre dobro, ale aj pre zlo. Teraz napr. aj v moslimskom svete sme svedkami, že nastáva pohyb k oslobodzovaniu a k nádeji, že to, čo je, bude iné a lepšie. Ale s lepším prichádza akoby ruka v ruke aj uvoľnenie toho zlého. Mal som možnosť byť teraz v moslimskom svete. Aj tam si vedia dať odpoveď na zlé, veď Alláh nestíha všetko vidieť.

Je to jednoduchá odpoveď. Pán Ježiš zvyčajne na otázky o pôvode zla odpovedal príkladom. V tomto texte hovorí, že človek – nepriateľ - to urobil. Teda aj ty a ja. Sme to my, ktorí rozsievame popri dobrou aj to zlé alebo popri zlu niekedy aj to dobré? Takí sme. To je naša podstata. Už veľa krát zaznelo upozornenie o padlom človeku, o hriechu, o skazenosti a iných mnohých neduhoch, ktoré zasahujú každú bytosť. Je to zlé, že to zaznieva? Aj ja sa neraz ťažko stotožňujem s pojmom *padlý človek*, ale takí sme. Nepodobáme sa učeníkom, ktorí mali snahu urobiť niečo radikálne, odstrániť zlo a zlých? Je na tom niečo zlé, či nekultúrne, neetické, neslušné, nepraktické, neekonomické a pod., keď takto chceme konať? Nebolo by niekedy na mieste konať radikálne? Ježiš však zreteľne hovorí: „Nechajte ich do žatvy spolu rásť.“ Z toho vieme, že kúkoľ má s obilím nejaký zmysel. Nuž aký zmysel môže mať zlo v našich životoch? A predsa má zlo určitý význam pre náš rast a vývin v živote každého z nás a má zmysel aj v živote spoločnosti a dejinách sveta. Áno, aj vojny majú zmysel.

Ale ako rýchlo zabúdame na všetko zlé, čo sa nám stane? A poučíme sa z toho? Preto si treba z toho všetkého uvedomiť, že nikto z nás nie je svätý a ani lepší. Ježiš Kristus má na nás svoj pohľad a svoje merítko zohľadnené len v milosti. My sme tu len z milosti. Kto teda nie je padlý? V počiatočnom raste ani nerozoznáme, či je to kúkoľ alebo pšenica. Aj oko odborníka málo krát ich rozozná, lebo tak sú si podobní. Odpoveď ale hľadáme v slovách staručkého Simeona (Lukáš 2, 34-35): „Ajhľa, Tento je položený na pád a na povstanie mnohým v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať, ale aj tebe prenikne dušu meč, aby sa zjavilo zmýšľanie mnohých srdc.“ Teda aby sa zjavilo zmýšľanie mnohých srdc. Aké je naše zmýšľanie, čo o nás vyjde najavo bratia a sestry? Budeme plodmi pšenice alebo kúkoľa? Teda zlo je akousi hybnou silou pre silu dobra v nás. Keď to zlo je v zornom uhle Božieho slova a pod kontrolou Ducha Svätého. Nezatracujme nikoho, ba ani neodsudzujme. Prítomnosťou zla sa mobilizujú sily dobra – v každom z nás, a to je nesmierne potešujúce, nádejné a v konečnom dôsledku aj vyslobodzujúce. Nech nás to vzpruží a podnieti ku konaniu. Veď bez prítomnosti zla by nevznikla

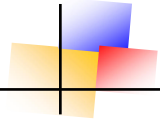

ani jedna rozprávka, ani jeden román, divadlo, či film. Zdá sa, že bez prítomnosti zla, by život nemal význam. Čo je však rozhodujúce? Nuž, kde sa Ty a ja v tomto svete zaradíme. Budeme kúkoľom, či pšenickou?

Uvedomme si jedno, že celý svet sa skladá z jednotlivcov a na nich a ich konaní aj spočíva. Ty a ja medzi nich patríme. Budeme sa usilovať vytrhávať kúkoľ, alebo tam, kde sme, budeme okolo seba šíriť to, čo je lúbe Bohu? Ako to bude? Aj v tomto spoločenstve sa stretávam s mnohými vecami. Iba jeden príklad. Idem podať ruku, ale dotýčný má druhú ruku vo vrecku. Na upozornenie reaguje tým, že je to len formalita. Uvedomujeme si ale, že naše deti a ostatní sledujú, čo my robíme? Veď v začiatkoch sú kúkoľ a pšenica na nerozoznanie. Alebo idem vysluhovať večeru Pánovu bez saka a kravaty. Veď je to len formalita... Potom sa ale čudujeme, že naše súdnicstvo nefunguje, že sú zlaté padáky. Veď je to len formalita, veď nič protizákonné nerobíme. Kde je kúkoľ a kde je pšenica? Inými slovami povedané, budme slušní, ľudskí, všímaví a ochotní konať.

Ešte jeden príklad. Istý Fleming, chudobný škótsky roľník, keď jedného dňa pracoval na poli, počul volanie o pomoc z neďalekých bažin. Nechal prácu a bežal k močiaru. Tam našiel chlapca vydeseného po pás v bahne, neváhal a zachránil ho pred istou smrťou. Nechal všetko, aby ho zachránil. Je to formálna vec? Nasledujúceho dňa sa pred roľníkovým domčekom zastavil luxusný voz a z neho vystúpil elegantný šľachtic. Bol to otec zachráneného chlapca, ktorý sa s roľníkom chcel vyrovnáť. Veď sa to sluší, patrí – formálna vec. Roľník však odmietol prijať peňažný dar, lebo konal iba to, čo mu srdce kázalo. Ale toto už nie je formálna vec. V tej chvíli sa vo dverách objavil roľníkov syn. Šľachtic vidiac chlapca roľníkovi navrhol poskytnúť jeho synovi také kvalitné vzdelanie, aké poskytne on svojmu šľachtickému synovi.

To už tiež nie je formálna vec. Stačilo by mu iba poďakovať. Šľachtic dodal, že ak je chlapec aspoň trochu po otcovi, tak z neho vyrastie muž, na ktorého budú obaja pyšní. A tak sa aj stalo. Roľníkov syn vyštudoval v Londýne medicínu a po čase

dosiahol svetového uznania – ako vynálezca penicilínu. Bol to Sir Alexander Fleming. Syn šľachtica dostal po rokoch zápal pľúc. Čo mu znovu zachránilo život? Bol to penicilín. Ten šľachtic bol lord Randolph Churchill a jeho syn sa volal Winston. Čo viac dodať k tomuto príkladu. Určite okolo nich nebolo všetko „kóšer“. To určite nie. Ale rozhodujúce bolo to, čo bolo v nich a čomu dávali priechod. Teda vo chvíli, keď skončí zlo, padne opona, nastane koniec drámy, svet končí. O každom z nás bude zjavené, ako sme v zápase so silami zla obstáli. Či sme boli pasívni, ľahostajní, ľahkovážni, alebo sme konalí, keď bolo treba.

Záverom, čo z toho vyplýva? Nuž nezameriavajme sa na odstránenie zla. To príde. Riešením nie je ani odstránenie zlých. Prídu druhí. Riešením nie je ani hermeticky sa uzatvárať pred svetom. Aj tak nás to dobehne. Riešením je zachovanie viery a presadzovanie dobra skrze Ježiša Krista v nás. Každého jednotlivo a osobne. Starozákonný text je vysoko aktuálny aj v dnešnej dobe: „Každý robí, čo uzná za správne.“ Preto bažín v našich životoch pribúda, aj v jednotlivcoch, aj v spoločnosti. Kde je osev, tam zase sa množí kúkoľ. Majme neustále na zreteli, že nie všetko, čo konáme, je správne aj v Božích očiach. Preto konajme tak, aby sa to ľúbilo Bohu. Ježiš nám dal svoj jasný vzor. Nech je On v nás, potom sa nemusíme obávať toho, kde sa vzal okolo nás kúkoľ.

Milan Liška

(Článok od brata Lišku neprešiel korektúrou brata Bielika.)

...lebo to je milosť, ak niekto pre dobré svedomie Božie znáša zármutky trpiac nespravodlivo.

1Pt 2,19

Homosexualita – co o ní říká Bůh?

Homosexualita patří mezi nejkontroverznější témata současnosti. Homosexuálové se snaží rozpoutat celosvětovou veřejnou diskusi, aby prosadili své požadavky a získali zvláštní práva. A zdá se, že heterosexuálové si nejvíce ze všeho přejí, aby se otázkou homosexuality vůbec nemuseli zabývat, s nadějí, že celý problém jednoduše zmizí.

Politikaření v pozadí moderního homosexuálního hnutí však heterosexuálům nedovoluje zastávat neutrální postoj navěky. V mnoha zemích vznikají zákony proti homofobii, jež mají ochránit homosexuálně orientované lidi před projevy nenávisti a otevřenou i nevyslovenou kritikou.

Debaty o homosexualitě se přenesly i do církve a nabraly na intenzitě. Některé denominace přijaly homosexualitu jako legitimní formu lidské sexuality, jiné ji naopak velice silně a nekompromisně odsoudily. Našli bychom sbory, v nichž působí „ordinovaní“ homosexuální duchovní, a dokonce celé denominace, které se svou homosexuální orientací nepokrytě pyšní.

Vezmeme-li v úvahu všechny tyto skutečnosti, je na místě, abychom jasně formulovali svůj postoj v otázce homosexuality. Naší touhou je řídit se Biblií, Božím slovem. Cílem tohoto článku je tedy podívat se na to, co v Písmu o homosexualitě říká Bůh, abychom pak mohli jednat v souladu s Jeho vůlí.

Co říká Bible?

Ať se jedná o jakoukoliv otázku, vždy záleží především na tom, co říká Bůh. A protože On nám dal Biblii jako své psané inspirované zjevení, můžeme její slova přijímat jako slova samotného Boha – nelze mezi nimi činit rozdíl. Při zkoumání biblického učení o homosexualitě je důležité, abychom svou

pozornost věnovali Starému i Novému zákonu. Někteří lidé dnes přikládají prvořadou důležitost Starému zákonu, jiní naopak Novému. My jsme však přesvědčeni, že prvořadá důležitost náleží oběma, a jen společně nám mohou poskytnout jasný a ucelený obraz Božího postoje vůči homosexualitě.

Homosexualita ve Starém zákoně

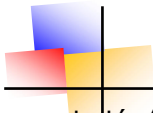
Nejvhodnějším místem, kde bychom mohli se studiem homosexuality začít, je hned první kniha Bible. Už její úvodní stránky nám velice rychle odhalí Boží pohled na věc. A musíme říci, že Boží pohled je zcela odlišný od toho, co dnes hlásá hnutí homosexuálů.

Genesis 1,27–28 nám představuje Boží záměr s lidskou sexualitou. Stvořitel zde svému stvoření odhaluje svůj plán – stvořil jednoho muže a jednu ženu, kteří měli plodit děti, množit se a panovat nad celým stvořením. Když pak v Genesis 2,24 mluví o manželství, říká, že se mají stát jedním tělem. Jejich těla stvořil tak, aby se mohla spojit, být jedním a dát život další generaci lidí. To vše však mělo své místo pouze v kontextu manželství.

V **Genesis 19,4–8** nacházíme první zmínku o sexuálním jednání, které bylo v rozporu s Božím ustanovením. Už v **Genesis 18,20** Bůh prohlásil, že hřích Sodomy a Gomory je „velmi těžký“ (B21). V kapitole 19 pak najdeme jasnou ukázkou toho, jak závažný jejich hřích byl. Muži žijící v Sodomě přišli k Lotovu domu v touze po homosexuálním styku s jeho hosty. Lot jejich jednání nazval ohavností (19,7), ale sodomští muži ve své zvrácenosti odmítli odejít, a tak se vzápětí zachoval zvráceně i Lot, když jim nabídl své dcery. Byla to děsivá a nebezpečná situace, ale Bůh nakonec Lotovy dcery ochránil.

Levitikus 18 je výčtem různých příkázání souvisejících se sexuální čistotou. Mojžíš se v této kapitole vyslovuje proti nahotě, incestu, smilstvu, homosexualitě (18,22), styku se zvířaty a cizoložství. Všechny tyto skutky označuje za ohavnost (18,22.29). Lidé, kteří by se jich dopustili, měli být vyobcováni (18,26.29). Bůh svému lidu přísně zakázal, aby se dopouštěli kterékoli z těchto ohavností (18,30) a trestal je, pokud Ho neposlechli (18,25).

I **Levitikus 20,13** označuje homosexuální styk za ohavnost. Bůh v tomto verši Izraelcům přikázal, aby takové lidi usmrtili,

a dodává, že vina za jejich přestoupení padá pouze na jejich hlavu.

S homosexualitou úzce souvisí také **Deuteronomium 22,5**. Bůh zde mužům zakazuje oblékat se jako ženy a ženám jako muži. Prohlásil, že ti, kdo by tak činili, jsou v jeho očích ohavní. Bůh ve svém slovu neponechal transvestitismu nejmenší prostor, naopak on sám určuje hranice mezi pohlavími. Jeho stvoření má ctít jeho ustanovení (Genesis 1,27) a žít podle něj. Homosexuálové, kteří se převlékají za opačné pohlaví, se v Božích očích dopouštějí ohavného hříchu. V **Soudců 19** můžeme najít příběh v mnoha ohledech podobný příběhu Lota z Genesis 19. I v tomto případě se obyvatelé města chtěli dopustit homosexuálního násilí na hostu. A majitel domu jejich chování a touhy znovu označuje za hanebné (19,23; B21).

Starý zákon označuje homosexualitu vždy za zkaženost, zvrácenost a ohavnost. V Bibli nenajdeme ani jediné místo, kde by homosexualita byla oslavovaná, jak se tomu často děje v dnešní době. To, co dnes oslavujeme, přinášelo ve starozákonní době smrt, rozvrat a zánik. Charles Spurgeon jednou o homosexualitě řekl:

Kvůli ní kdysi Sodomu postihlo peklo z nebe; Bůh na ni seslal oheň a síru, protože tělesný chtíč sodomských se nad městem vznášel jako odporný pach; nevěstky, cizoložníci i smilníci jednoho dne poznají, že jejich hřích Boha nesmírně popouzí.

Bůh nenávidí jakoukoliv nemorálnost a nemůže nemorální chování přehlížet, protože je porušením Jeho ustanovení.

Homosexualita v Novém zákoně

Ani Nový zákon se tématu homosexuality nevyhýbá a stejně jako Starý zákon ji označuje za hříšnou a zvrácenou. Pavel o homosexualitě píše hned ve třech svých listech.

V **Rímanům 1,24–32** mluví o homosexualitě zcela nepokrytě a mimo jiné zde zmiňuje, že Bůh lidi vydává napospas jejich touhám a nečistotě a používá je tak jako jednu z forem trestu. Bůh těmto lidem odebírá jejich zábrany a nechává je zakusit plný dopad a následky jejich vlastního hříchu. Lidé, kteří takto hřeší, zakusí všechnu hrůzu, kterou je-jich nepravost přináší. V tomto případě mohou následky představovat tělesné potíže, choroby nebo i smrt.

Pavel homosexualitu popisuje hned několika různými výrazy: potupná vášeň, záměna přirozeného styku za nepřirozený, hanebnost a poblouzení (1,26–27). Neříká o ní zcela nic pozitivního. V jeho slovech nenajdeme ani nejmenší náznak oslavy sexuálního styku dvou žen nebo dvou mužů. Homosexuální jednání je hanebné, takže by se dotýčný měl kvůli němu chtít skrýt, a ne se předvádět na ulicích.

Dalším klíčovým novozákonním textem o homosexualitě je **1. Korintským 6,9**. Bůh zde prohlašuje, že nespravedliví lidé nebudou dědici Jeho království a v následném výčtu uvádí smilníky, modláře, cizoložníky, rozkošníky, *homosexuály*, zloděje, hrabivce, opilce, utrhače a lupiče. Všechny tyto věci Bůh považuje za ohavnost a lidé, kteří tak jednají, nevejdu do Božího království. Přesto však Bůh hned v následujícím verši dává naději i jim!

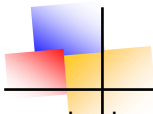
Takoví jste někteří byli. Ale dali jste se omýt, byli jste posvěceni, byli jste ospravedlněni ve jménu našeho Pána Ježíše Krista a v Duchu našeho Boha. (1 K 6,11)

Právě v těchto slovech se skrývá naděje pro homosexuály – mohou být očištěni a osvobozeni od svého zvráceného života. Každý hříšník, který se odvrátí od hříšného života a přijde ve víře k Ježíši Kristu, v Něm bude očištěn, ospravedlněn a posvěcen. Jedině tak může člověk získat přístup do nebeského království.

Poslední novozákonní pasáží, která mluví o homosexualitě, je **1. Timoteovi 1,9–10**. V tomto textu Pavel popisuje účel Zákona. Poukazuje na to, že Zákon není určen pro spravedlivé, ale pro „lidi nespravedlivé a vzpurné, bezbožné a hříšné, pro lidi nesvaté a světské, pro otco- vrahy a smilníky, *homosexuály*, únosce, lháře, krivopřísežníky, a co ještě jiného se přičí zdravému učení.“

Homosexuálové jsou v této pasáži zařazeni po bok lidí, kteří se dopouštějí těch nejhorších hříchů. Homosexualita je hřích. V Božích očích je ohavná a nemorální. Bůh nenávidí jakoukoliv nemorálnost a na mnoha dalších místech Nového zákona ukazuje, že je velice důležité vyhýbat se nemorálnímu životu.

Galatským 5,19–21 vyjmenovává několik různých hříchů a začíná cizoložstvím, smilstvem, nečistotou a bezuzdností. Homosexualita těmto pojmům odpovídá. Bůh nenávidí jakékoliv sexuální hříchy, ať už je páchají heterosexuálové

nebo homosexuálové. A svou nenávist vůči nemorálnosti dává jasně najevo i v listech Efezským a Koloským.

V **Efezským 5,3–5** Bůh říká, že nemorálnost, jakákoliv nečistota nebo lakota nemají být mezi Božím lidem ani zmiňovány. Bůh zde znovu zdůrazňuje, že takoví lidé nevejdou do nebeského království. V **Koloským 3,5** pak Bůh vybízí všechny křesťany, aby umrtvovali své pozemské sklony, jako jsou smilstvo, nečistota, vášeň, zlá žádost a lakomství. Sexuálně nemorální jednání nelze na základě Písma nijak ospravedlnit. Bible nám nedává svolení žít si, jak sami chceme, ale velice jasně ukazuje, že sex je čistý pouze v rámci manželství jednoho muže a jedné ženy.

V **Matoušovi 19,4–6** nám Ježíš vysvětluje Boží záměr s manželstvím. Podle Ježíšových slov mají manželé – muž a žena – být jedním tělem po celý svůj život. O něco dále (**Židům 13,4**) pak Písmo říká, že manželské lože má být neposkvrněné. To je Boží záměr. Cokoliv jiného je jen lidským výmyslem a vzpourou proti Bohu.

Závěry plynoucí z Písma

Jakákoliv sexuální nemorálnost, ať už se jedná o homosexualitu, smilstvo, incest, zoofilii, nebo cizoložství je v Božích očích ohavností. V **Judovi 7** nám Bůh předkládá Sodomu a Gomoru jako jasný příklad soudu, který čeká všechny zvrácené lidi. Jejich koncem je věčný trest v pekle (Juda 7).

Zde nejde o názor člověka, ale o slova Bible, o Boží slova. Homosexuálně žijícím lidem možná budou znít tvrdě, přesto se ale nic nemění na tom, že tak zní slova samotného Boha. Verše, kterým jsme se v tomto článku věnovali, nám ukazují Boží postoj k homosexualitě. To ale neznamená, že by homosexuálové neměli žádnou naději. Stejně jako se v korintském sboru našli lidé, kteří dříve byli homosexuály, a Bůh je z jejich hříšného života zachránil, tak mohou být homosexuálové zachráněni před nadcházejícím soudem i dnes. Bůh touží po tom, aby činili pokání, vzdali se svého zvráceného jednání a obrátili se ke Kristu, v němž mohou dojít spasení a odpuštění.

Jak můžeme homosexuálům prokazovat Kristovu lásku?

Často se říká: „Mějte v nenávisti hřích, ale milujte hříšníka.“ Přesně to bychom měli dělat i v tomto případě. Přesně to dělá

Bůh. Měli bychom milovat každého člověka bez ohledu na jeho národnost, barvu kůže či hříchy, kterých se dopustil. Ke všem bychom měli být vlídní a jednat s nimi stejně, jak by s nimi jednal Kristus.

Přesto však Kristus nedovoľoval lidem pokračovat v jejich hříchu; naopak, vždy je volal k pokání. Měli bychom v lásce říkat lidem pravdu (Ef 4,15) a zvěstovat jim slavné evangelium Ježíše Krista. Měli bychom být jejich přáteli a říci jim o Kristově lásce.

Jak být osvobozen od homosexuality?

Všechny hříšníky, a nezáleží na tom, zda jde o heterosexuály nebo homosexuály, čeká Boží soud a trest. Bůh však ve své lásce poslal vlastního Syna, aby za nás zemřel a zaplatil cenu za náš hřích.

Pouze víra v Ježíše Krista z nás může sejmut vinu a zachránit nás od trestu, který si všichni do jednoho zasloužíme. Když přijdete ke Kristu s prosbou o spasení, Bůh vám odpustí každý váš hřích a dá vám věčný život. Žádný jiný způsob, jak vstoupit do Jeho království, neexistuje. Bible říká:

Vyznáš-li svými ústy Pána Ježíše a uvěříš-li ve své srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš zachráněn. Srdcem se věří k spravedlnosti a ústy se vyznává k záchraně. (Ř 10,9-10)

O několik veršů dále pak Bůh zaslubuje:

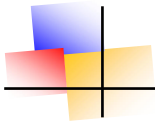
Každý, kdo by vzýval Pánovo jméno, bude zachráněn. (Ř 10,13)

To je první krok ke svobodě – poznat a přijmout Ježíše Krista jako svého osobního Pána a Spasitele. Dalším krokem je najít si a pravidelně navštěvovat sbor, v němž budete moci poznávat Bibli a růst ve svém vztahu s Ježíšem Kristem. A právě tak je pro duchovní růst nezbytná i modlitba a studium Božího slova.

Neboť tak Bůh miluje svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. (J 3,16)

Lance Robert, BJB Kroměříž

(Prebrané s dovolením redakcie časopisu Zápas o duši, č. 108, 2011, s. 41-45.)

Staršovstvo informuje

- ✚ Nové funkčné obdobie začalo pripomenutím si zodpovednosti vo svetle slova 1Pt 5,1-4.
- ✚ Rozhodlo o rozdelení funkcií nasledovne: podpredseda staršovstva br. M. Bielik, zapisovateľ br. I. Žežula, pokladník – hospodár br. O. Straka.
- ✚ Kazateľ zboru bude čerpať dovolenku od 4.7. do 16.7.2011
- ✚ Br. F. Kaleja bude mať príhovor za náš zbor na ďakovnej bohoslužbe Reformovanej cirkvi na pozemku na Bardejovskej ulici.
- ✚ Prijalo informáciu o letnej evanjelizačnej aktivite vo Vitkovciach.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v utorok 23.8.2011.

Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: J. Vaščák, br. kaz. Halža, I. Žežula, D. Klincková, K. Motýľová,
M. Motýľ, M. Bielik (jazyková korektúra), J. Kleinová (grafika).

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- Nácvik spevu mládeže:** v nedeľu o 9.00 v modlitebni
- Nedeľné zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni.
- Program pre deti:** malá a veľká besiedka: počas letných prázdnin nebudú.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/622 5424; kaz. P. Halža 0907 927 590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

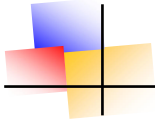

Jubilanti:

Žežulová Anna
Straka Ľudovít

Modlitebné podnety:

- ✚** Za požehnanie našich spoločných stretnutí
- ✚** Za duchovnú bdelosť a nasledovanie nášho Pána
- ✚** Za letný tábor s deťmi v Hermanovciach
- ✚** Za program evanjelizačný vo Vítkovciach.
- ✚** Za chorých medzi nami.
- ✚** Za rodiny s deťmi

Program na mesiac júl a august

3.7.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. Žežula, kaz. P. Halža/ 18.00 Modlitby
7.7.	Št	18.15 Biblická hodina /br. M. Bielik/
10.7.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Liška, J. Lesondak/
14.7.	Št	18.15 Biblická hodina /br. I. Žežula/
17.7.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. F. Kaleja, br. M. Bielik/
21.7.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
24.7.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. D. Klein, kaz. P. Halža/
28.7.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
31.7.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Petrejčík, kaz. P. Halža/
4.8.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
7.8.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Havrila, kaz. P. Halža/
11.8.	Št	18.15 Biblická hodina /br. M. Bielik/
14.8.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Kuzma, kaz. P. Halža/
18.8.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
21.8.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. J. Vaščák, kaz. P. Halža/
25.8.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
28.8.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Madáč, kaz. P. Halža/
1.9.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
4.9.	Ne	10.00 Zhromaždenie a Večera Pánova /br. I. Žežula, kaz. P. Halža/ 18.00 Modlitby

Zmena programu vyhradená.